Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata komora)

z 10. júna 2020*

„Dizajn Spoločenstva – Konanie o výmaz – Zapísaný dizajn Spoločenstva predstavujúci prípojku pre spojenie zariadení na chladenie alebo klimatizáciu s motorovým vozidlom – Jediný žalobný návrh na zmenu rozhodnutia – Implicitná žiadosť o výmaz – Prípustnosť – Dôvod neplatnosti – Nerešpektovanie podmienok ochrany – Články 4 až 9 a článok 25 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 6/2002 – Rozsah preskúmania vykonávaný odvolacím senátom – Zaujatie stanoviska odvolacím senátom k nerešpektovaniu podmienky ochrany počas konania – Odlišný záver v napadnutom rozhodnutí – Povinnosť odôvodnenia – Článok 62 a článok 63 ods. 1 druhá veta nariadenia (ES) č. 6/2002“

Vo veci T-100/19,

L. Oliva Torras, S.A., so sídlom v Manrese (Španielsko), v zastúpení: E. Sugrañes Coca a M. D. Caballero Pérez, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: J. Crespo Carrillo a H. O'Neill, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO a vedľajší účastník konania pred Všeobecným súdom,

Mecánica del Frío, S.L., so sídlom v Cornellá de Llobregate (Španielsko), v zastúpení: J. Torras Toll, advokát,

ktorej predmetom je žaloba proti rozhodnutiu tretieho odvolacieho senátu EUIPO z 19. novembra 2018 (vec R 1397/2017-3), týkajúcemu sa konania o výmaze medzi spoločnosťami L. Oliva Torras a Mecánica del Frío,

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

v zložení: predsedníčka komory M. J. Costeira, sudcovia D. Gratsias (spravodajca) a M. Kăncheva,

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 19. februára 2019,

* Jazyk konania: španielčina.

so zreteľom na vyjadrenie EUIPO podané do kancelárie Všeobecného súdu 24. mája 2019,

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 20. mája 2019,

so zreteľom na rozhodnutie zo 14. novembra 2019 nespájať do jedného konania veci T-100/19 a T-629/19,

po pojednávaní zo 16. januára 2020,

vyhlásil tento

Rozsudok

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

1 L. Oliva Torras, S.A., žalobkyňa, a Mecánica del Frío, S.L., vedľajší účastník konania, sú dva konkurenčné podniky z odvetvia súprav pre pripájanie chladiacich alebo klimatizačných systémov k motorovým vozidlám.

2 Dňa 10. apríla 2013 podal vedľajší účastník konania prihlášku na zápis dizajnu Spoločenstva na Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) v zmysle nariadenia Rady (ES) č. 6/2002 z 12. decembra 2001 o dizajnoch spoločenstva (Ú. v. ES L 3, 2002, s. 1; Mim. vyd. 13/027, s. 142).

3 Dizajn Spoločenstva, ktorého zápis sa žiadal (ďalej len „sporný dizajn“), bol zobrazený takto:

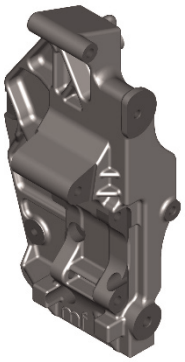 0001.1	 0001.2
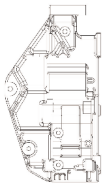 0001.3	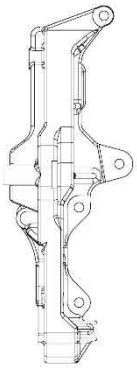 0001.4
 0001.5	0001.6 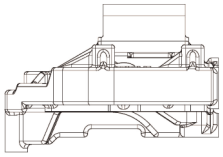 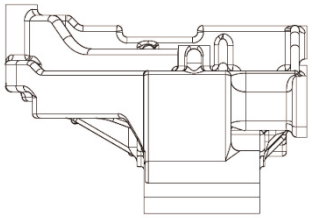 0001.7

4 Výrobky, na ktoré sa má uplatniť sporný dizajn, patria do triedy 12.16 v zmysle Locarnskej dohody o zavedení medzinárodného triedenia priemyselných vzorov z 8. októbra 1968, v znení zmien, a zodpovedajú nasledujúcemu opisu: „Časti a príslušenstvo vozidiel“.

5 Sporný dizajn je v prihláške opísaný ako prípojka typu, ktorý sa používa na spojenie zariadení chladenia a klimatizácie s motorovým vozidlom.

6 Sporný dizajn bol zapísaný pod číslom 2217588-0001 k dátumu prihlášky a uverejnený vo *Vestníku dizajnov Spoločenstva* č. 2013/075 z 22. apríla 2013.

7 Dňa 22. augusta 2014 žalobkyňa podala prihlášku na zápis dizajnu Spoločenstva (dizajn č. 2523746-0006 zapísaný v ten istý deň a uverejnený 26. augusta 2014). V nadväznosti na návrh vedľajšieho účastníka konania na výmaz, založený na práve prednosti sporného dizajnu bol dizajn č. 2523746-0006 výmazovým oddelením rozhodnutím zo 17. júna 2016 vyhlásený za neplatný z dôvodu absencie novosti a osobitého charakteru.

8 Dňa 15. marca 2016 žalobkyňa podala návrh na výmaz sporného dizajnu na základe článku 52 ods. 1 nariadenia č. 6/2002.

9 Dôvod uvádzaný žalobkyňou na podporu jej návrhu na výmaz bol dôvod, ktorý uvádza článok 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, teda skutočnosť, že sporný dizajn nespĺňa požiadavky stanovené v článkoch 4 až 9 tohto nariadenia.

10 Na podporu svojho návrhu na výmaz sa žalobkyňa dovolávala existencie skoršieho dizajnu predstavujúceho súpravu na pripojenie identifikovanú ako dielec „KC11 080 242“ a doložila do spisu reprodukciu v podobe počítačovej „vizualizácie“ tohto dielca (obrázok A), ako aj príslušnú fotografiu uvedeného dielca, podľa jej tvrdení (obrázok B).

11 Výmazové oddelenie rozhodnutím z 10. mája 2017 zamietlo návrh na výmaz, ktorý predložila žalobkyňa. Zastávalo názor, že jediný dizajn, ktorého skoršie sprístupnenie bolo preukázané, konkrétne dizajn figurujúci na obrázku A, nemohol spochybniť novosť a osobitý charakter sporného dizajnu vzhľadom na rozdiely, ktoré existujú medzi týmito dvoma dizajnmi.

12 Dňa 27. júna 2017 žalobkyňa podala odvolanie proti rozhodnutiu výmazového oddelenia na odvolací senát podľa článkov 55 až 60 nariadenia č. 6/2002. Okrem obrázkov A a B žalobkyňa doložila do spisu výkres pochádzajúci z jej internetovej stránky, dielec „KC11 080 242“ (obrázok C).

13 Dňa 16. mája 2018 na základe článku 59 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 odvolací senát zaslal účastníkom konania oznámenie (ďalej len „oznámenie zo 16. mája 2018“), v ktorom bolo uvedené, že z tvrdení účastníkov konania a dokumentov v spise možno vyvodzovať, že sporný dizajn sa týka súčasti (teda dielca na pripojenie) zloženého výrobku (teda súboru motor – prípojka – kompresor), ktorý po začlenení do zloženého výrobku už pri jeho bežnom užívaní nevidno. Odvolací senát z toho vyvodzoval, že sporný dizajn teda nemožno považovať za nový dizajn alebo dizajn s osobitým charakterom v zmysle článku 4 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 a že ho teda treba vyhlásiť za neplatný z dôvodu neplnenia tohto článku 4.

14 Na výzvu odvolacieho senátu vedľajší účastník konania a žalobkyňa predložili vyjadrenia týkajúce sa obsahu oznámenia zo 16. mája 2018, a to v uvedenom poradí 16. júla a 17. septembra 2018.

15 Rozhodnutím z 19. novembra 2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) tretí odvolací senát zamietol odvolanie z dôvodov, ktoré sú uvedené ďalej. Po prvé odvolací senát uviedol, že na rozdiel od tvrdení vedľajšieho účastníka konania žalobkyňu treba považovať za domáhajúcu sa výmazu sporného dizajnu z dôvodu, že tento dizajn nespĺňa podmienky uvedené v článkoch 5, 6, 8 a 9 nariadenia č. 6/2002 a že mu teda prislúchalo preskúmať každú z týchto okolností vzhľadom na uvádzané odvolacie dôvody. Po druhé odvolací senát odmietol výhradu založenú na neexistencii novosti sporného dizajnu. V tejto súvislosti zastával názor, že preukázané bolo len sprístupnenie dizajnu uvádzaného na obrázku A a že tento dizajn a sporný dizajn vykazujú zjavné odlišnosti. Po tretie odvolací senát odmietol výhradu založenú na neexistencii osobitého charakteru sporného dizajnu. Po štvrté zastával názor, že keďže

žalobkyňa neuvádzala žiadne tvrdenie týkajúce sa výnimiek z ochrany sporného dizajnu uvádzaných v článkoch 8 a 9 nariadenia č. 6/2002, jej návrh na výmaz musel zamietnuť v rozsahu, v akom bol založený na týchto ustanoveniach vzhľadom na požiadavky článku 63 ods. 1 uvedeného nariadenia. Naopak, odvolací senát sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nezaoberal otázkou uplatnenia v danom prípade článku 4 ods. 2 a 3 toho istého nariadenia, ktorá bola predmetom oznámenia zo 16. mája 2018, a následných vyjadrení účastníkov konania, ktoré sa uvádzajú v bodoch 13 a 14 vyššie.

II. Návrhy účastníkov konania

16 Žalobkyňa formálne navrhuje, aby Všeobecný súd:

– „[A.] [potvrdil] závery odvolacieho senátu týkajúce sa [uvádzaného dôvodu neplatnosti] a [konštatoval], že výmazové konanie je založené na dôvodoch neplatnosti dizajnu Spoločenstva uvedených v článkoch 4 až 9 [nariadenia č. 6/2002], ‚podmienky ochrany'",

– „[B.] [pristúpil] k porovnaniu, pričom zohľadní všetky predložené dôkazy a osobitné okolnosti tohto prípadu",

– „[C.] [vyhlásil] za neplatný [sporný dizajn], z dôvodu, že je takmer zhodný, a v dôsledku toho predstavuje takmer identickú napodobneninu dizajnu uvádzaného na trh, bez povolenia žalobkyne",

– „[D.] [vyhlásil] za neplatný [sporný dizajn] pre absenciu osobitého charakteru v porovnaní s dizajnmi skôr sprístupnenými [žalobkyňou]",

– „[E.] [vyhlásil] za neplatný [sporný dizajn], na jednej strane preto, že sa na neho vzťahuje zákaz uvedený v článku 8 ods. 1 a 2 [nariadenia č. 6/2002], keďže jeho vonkajší vzhľad je daný výlučne jeho technickou funkciou, a na druhej strane preto, že sa na neho vzťahuje absolútny zákaz uvedený v článku 4 [nariadenia č. 6/2002], keďže predstavuje súčasť zloženého výrobku",

– „[F.] potvrdil rozhodnutie odvolacieho senátu [v rozsahu, v akom vyhlásilo sporný dizajn za odporujúci ustanoveniam článku 9 nariadenia č. 6/2002]",

– „[G.] [zaviazal] neúspešného účastníka konania [na náhradu trov konania]".

17 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

18 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:

– potvrdil napadnuté rozhodnutie,

– zaviazal neúspešného účastníka konania na náhradu trov konania.

III. Právny stav

A. O prípustnosti

19 EUIPO zastáva názor, že žaloba obsahuje žalobné návrhy, ktorými sa žiada potvrdiť napadnuté rozhodnutie a ktoré nie sú prípustné. Okrem toho treba uviesť, že Všeobecnému súdu prislúcha rozhodnúť, či z kontextu žaloby možno vyvodzovať, že sa žiada zrušenie napadnutého rozhodnutia a či v dôsledku toho návrhy na zmenu napadnutého rozhodnutia možno vyhlásiť za prípustné. Na pojednávaní EUIPO uviedol, že návrh žalobkyne na zrušenie napadnutého rozhodnutia uvedený v jej prednese žalobných návrhov na pojednávaní nebol uvedený v žalobe.

20 Na pojednávaní žalobkyňa na výzvu Všeobecného súdu spresnila, že žiadala zrušiť napadnuté rozhodnutie v celom jeho rozsahu vrátane časti týkajúcej sa uplatnenia článkov 8 a 9 nariadenia č. 6/2002.

21 V tejto súvislosti treba najprv pripomenúť, že podľa článku 61 ods. 3 nariadenia č. 6/2002 Všeobecný súd má právomoc iba zrušiť alebo zmeniť rozhodnutia odvolacích senátov. Naopak, neprislúcha mu vyslovovať sa k deklaratórnym rozhodnutiam, takže žalobný návrh v tomto zmysle sa musí zamietnuť ako neprípustný [pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 14. júna 2017, Aydin/EUIPO – Kaporal Groupe (ROYAL & CAPORAL), T-95/16, neuverejnený, EU:T:2017:388, bod 17 a citovanú judikatúru].

22 V prejednávanej veci treba poznamenať, že v časti žaloby žalobkyne nazvanej „žalobné návrhy“ táto uvádza sériu siedmich návrhov zoradených od A po G, ktorých obsah bol reprodukovaný v bode 16 vyššie.

23 Na jednej strane treba konštatovať, že medzi týmito rôznymi návrhmi možno jasne a nepochybne identifikovať návrh na to, aby Všeobecný súd vyhlásil sporný dizajn za neplatný, a návrh, ktorým sa v podstate žiada, aby bolo EUIPO a vedľajšiemu účastníkovi konania uložené nahradiť trovy konania.

24 Na druhej strane treba konštatovať, že ostatné návrhy žalobkyne vymenované v časti žaloby nazvanej „žalobné návrhy“ v skutočnosti nepredstavujú žalobné návrhy ako také. Z formulovania bodov A až F tejto časti žaloby, ako aj z opakovania tohto zoradenia podľa abecedného poriadku v časti „žalobné dôvody a tvrdenia“ žaloby možno dedukovať, že žalobkyňa tu uvádza etapy odôvodnenia, ktoré navrhuje Všeobecnému súdu prebrať do odôvodnenia rozsudku, ktorý má byť vyhlásený a ktorý podľa jej názoru musí viesť k vyhláseniu neplatnosti sporného dizajnu.

25 Nakoniec treba pripomenúť, že na pojednávaní, na ktorom boli prednesené žalobné návrhy, žalobkyňa v podstate uviedla, že žiada zrušiť napadnuté rozhodnutie v celom jeho rozsahu.

26 Vo svetle týchto konštatovaní a vysvetlení treba žalobné návrhy interpretovať tak, ako je uvedené ďalej.

27 Po prvé z konštatovaní uvedených v bodoch 22 až 24 vyššie vyplýva, že žalobkyňa nepredložila návrhy, ktorými by žiadala, aby Všeobecný súd vyhlásil deklaratórny rozsudok v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 21 vyššie. Tým, že žiada Všeobecný súd, aby potvrdil napadnuté rozhodnutie v určitých bodoch, alebo pristúpil k porovnaniu kolidujúcich dizajnov so zohľadnením všetkých predložených dôkazov a okolností prejednávanej veci, totiž žalobkyňa, ako bolo vysvetlené v bode 24 vyššie, poukazuje na odôvodnenie rozsudku, ktorý má byť vyhlásený, ale nie na rozhodnutie, ktoré sa má vyhlásiť vo výrokovej časti tohto rozsudku. V dôsledku toho úvahy EUIPO, ktorými žiada, aby Všeobecný súd zamietol tieto návrhy ako neprípustné, treba odmietnuť.

28 Vzhľadom na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a ako to tiež potvrdili vysvetlenia žalobkyne na pojednávaní, návrh, ktorý podala v bode F časti „žalobné návrhy“ žaloby, ktorý má podľa jeho znenia za cieľ, aby Všeobecný súd „potvrdil“ napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom bol sporný dizajn vyhlásený za odporujúci ustanoveniam článku 9 nariadenia č. 6/2002, nemožno chápať doslovne. Keďže v prejednávanej veci odvolací senát práve odmietol uplatnenie tohto článku, tento návrh na „potvrdenie“ treba v skutočnosti vykladať napriek jeho formulácii ako uvedenie žalobného dôvodu založeného na nesprávnom posúdení v tom, keď odvolací senát neprijal záver, že tento dizajn bol v rozpore s ustanoveniami uvedeného článku.

29 Po druhé treba poznamenať, že pokiaľ ide o žalobný návrh uvedený v žalobe, ktorý smeruje k tomu, aby bola vyhlásená neplatnosť sporného dizajnu, v skutočnosti sa ním žiada, aby Všeobecný súd prijal rozhodnutie, ktoré podľa žalobkyne mal prijať odvolací senát, keď vo veci rozhodoval. Z článku 60 ods. 1 druhej vety nariadenia č. 6/2002 totiž vyplýva, že odvolací senát môže po zrušení napadnutého rozhodnutia vykonávať právomoci oddelenia EUIPO, ktoré vydalo toto rozhodnutie, a teda v prejednávanej veci vysloviť neplatnosť sporného dizajnu. V dôsledku toho sa toto opatrenie nachádza medzi opatreniami, ktoré môžu byť prijaté Všeobecným súdom na základe jeho právomoci vykonať zmenu, upravenej v článku 61 ods. 3 tohto nariadenia [pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 27. februára 2014, Advance Magazine Publishers/ÚHVT – Nanso Group (TEEN VOGUE), T-509/12, EU:T:2014:89, bod 15 a tam citovanú judikatúru].

30 Okrem toho žalobkyňa určite v zásade nemá právo zmeniť pôvodný predmet žaloby tým, že nahradí svoje návrhy na zmenu návrhmi na zrušenie napadnutého rozhodnutia predloženými po prvýkrát na pojednávaní [pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 27. januára 2000, Mulder a i./Rada a Komisia, C-104/89 a C-37/90, EU:C:2000:38, bod 47, a z 21. apríla 2005, Holcim (Deutschland)/Komisia, T-28/03, EU:T:2005:139, bod 45].

31 Vzhľadom na obsah žaloby a ako to potvrdzujú vysvetlenia žalobkyne na pojednávaní, však treba konštatovať, že žalobný návrh žalobkyne na zmenu napadnutého rozhodnutia implicitne zahŕňa návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. novembra 2013, Budziewska/ÚHVT – Puma (Skáčuca mačkovitá šelma), T-666/11, neuverejnený, EU:T:2013:584, bod 18 a citovanú judikatúru]. Všeobecnému súdu prislúcha, aby v rámci vecného preskúmania žaloby rozhodol, či v prípade, ak jeden zo žalobných dôvodov bude odôvodnený, či tento žalobný dôvod je takej povahy, že mu umožňuje pristúpiť k zmene napadnutého rozhodnutia na základe skutkových a právnych okolností, tak ako sú preukázané, alebo v opačnom prípade, či tento žalobný dôvod nemôže viesť k zrušeniu tohto rozhodnutia [pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 26. septembra 2014, Koscher + Würtz/ÚHVT – Kirchner & Wilhelm (KW SURGICAL INSTRUMENTS), T-445/12, EU:T:2014:829, bod 39 a citovanú judikatúru].

32 Preto treba konštatovať, že žalobkyňa žiada Všeobecný súd na jednej strane o zrušenie napadnutého rozhodnutia a na druhej strane o jeho zmenu tým, že vysloví neplatnosť sporného dizajnu a že tieto žalobné návrhy sú prípustné.

B. O veci samej

33 Na podporu žaloby žalobkyňa uvádza v podstate šesť žalobných dôvodov. Prostredníctvom prvého žalobného dôvodu uvádza, že konanie o výmaze je založené na dôvodoch neplatnosti uvedených v článkoch 4 až 9 nariadenia č. 6/2002 a že každý z týchto dôvodov sa musí preskúmať. Druhý žalobný dôvod je založený na nesprávnom posúdení, ktorého sa odvolací senát dopustil, keď konštatoval, že skoršie sprístupnenie dizajnu bolo preukázané, len pokiaľ ide o obrázok A. Tretí a štvrtý žalobný dôvod sú založené na nesprávnych posúdeniach, pokiaľ ide o absenciu novosti sporného dizajnu a jeho absenciu osobitého charakteru. Piaty žalobný dôvod je založený na absencii odôvodnenia a nesprávnych posúdeniach, ktorých sa odvolací senát dopustil, pokiaľ ide o existenciu výnimiek z ochrany sporného dizajnu. Obsahuje dve časti založené po prvé na tom, že odvolací senát

sa opomenul vysloviť k výnimke z ochrany tohto dizajnu, ktorá v súlade s ustanoveniami článku 8 nariadenia č. 6/2002 vyplýva zo skutočnosti, že jeho vzhľad je daný jeho technickou funkciou a po druhé na tom, že odvolací senát opomenul vyhlásiť dizajn za neplatný na základe článku 4 ods. 2 a 3 tohto nariadenia, keďže predstavuje súčasť zloženého výrobku, ktorá po začlenení do tohto zloženého výrobku nie je viditeľná. Šiesty žalobný dôvod je v podstate založený na nesprávnom posúdení odvolacieho senátu, ktorého sa dopustil, keď zamietol odvolanie, ktoré mu bolo predložené, v rozsahu, v akom bolo založené na článku 9 toho istého nariadenia.

1. O prvom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom právnom posúdení odvolacieho senátu, keď napriek svojim úvahám, podľa ktorých bolo konanie o výmaze založené na podmienkach stanovených v článkoch 4 až 9 nariadenia č. 6/2002, odmietol skúmať niektoré z týchto podmienok

34 Žalobkyňa uvádza, že v bodoch 18 až 23 napadnutého rozhodnutia odvolací senát zastával názor, že jej návrh na výmaz bol v súlade s článkom 25 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 a článkom 28 ods. 1 písm. b) nariadenia Komisie (ES) č. 2245/2002 z 21. októbra 2002, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 6/2002 o dizajnoch spoločenstva (Ú. v. ES L 341, 2002, s. 28; Mim. vyd. 13/031, s. 14). Žiada Všeobecný súd, aby potvrdil tieto závery a preskúmal každý z dôvodov neplatnosti uvedených v článkoch 4 až 9 nariadenia č. 6/2002.

35 EUIPO neuvádza v tejto súvislosti pripomienky. Vedľajší účastník konania navrhuje, aby bol tento žalobný dôvod zamietnutý.

36 Na úvod treba pripomenúť, že pred odvolacím senátom vedľajší účastník konania uvádzal, že žalobkyňa sa dovolávala absencie novosti sporného dizajnu na základe článku 5 nariadenia č. 6/2002, ale nie absencie osobitého charakteru na základe článku 6 tohto nariadenia. To je dôvod, prečo odvolací senát v úvodnej časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia skúmal otázku rozsahu návrhu žalobkyne na výmaz a v dôsledku toho otázku rozsahu jeho vlastného preskúmania.

37 V bodoch 18 až 23 napadnutého rozhodnutia, na ktoré žalobkyňa odkazuje v rámci tohto žalobného dôvodu, odvolací senát zastával názor, že dôvod neplatnosti uvedený v článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, ktorý sa uvádzal v návrhu žalobkyne na výmaz, a to skutočnosť, že sporný dizajn nespĺňa podmienky stanovené v článkoch 4 až 9 tohto nariadenia, bol podľa výslovnej vôle normotvorcu autonómnym a neoddeliteľným dôvodom neplatnosti, ktorý zahŕňa všetky tieto podmienky. Vyvodil z toho teda, že tento návrh na výmaz predpokladal podľa žalobkyne, že sporný dizajn nespĺňa žiadnu z podmienok stanovených v článkoch 5, 6, 8 a 9 a že mu prislúchalo preskúmať každú z týchto podmienok vo svetle uvádzaných dôvodov odvolania v súlade s ustanoveniami článku 63 ods. 1 predmetného nariadenia.

38 Napriek tomu, hoci odvolací senát vecne skúmal, či v danom prípade boli splnené podmienky stanovené v článkoch 5 a 6 nariadenia č. 6/2002, a to novosť a osobitý charakter sporného dizajnu, zastával názor, že podľa článku 63 ods. 1 tohto nariadenia bol povinný odmietnuť návrh na výmaz v rozsahu, v akom bol tento návrh založený na článkoch 8 a 9 tohto nariadenia z dôvodu, že žalobkyňa neuviedla žiadne tvrdenie týkajúce sa podmienok stanovených predmetnými článkami 8 a 9. Neskúmal teda, či sporný dizajn spĺňal tieto podmienky. Okrem toho v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nepoukázal na otázku uplatnenia článku 4 ods. 2 a 3 toho istého nariadenia.

39 V prejednávanej veci v rámci tohto žalobného dôvodu žalobkyňa výslovne nespochybňovala jednu alebo druhú z týchto častí napadnutého rozhodnutia, alebo sa nedovolávala chyby, ktorej sa dopustil odvolací senát. Napriek tomu žiada Všeobecný súd, aby potvrdil úvodné pripomienky odvolacieho senátu uvedené v bode 37 vyššie a preskúmal každú z podmienok stanovených v článkoch 4 až 9 nariadenia č. 6/2002. Treba ju teda považovať, za implicitne uplatňujúcu nesprávne právne posúdenie odvolacieho senátu v tom, že napriek týmto úvodným pripomienkam odvolací senát nepristúpil k preskúmaniu každej z týchto podmienok.

40 V tejto súvislosti treba konštatovať, že výklad článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, ktorý uviedol odvolací senát v bodoch 18 až 23 napadnutého rozhodnutia, je ťažko zlučiteľný so závermi uvádzanými v bodoch 66 a 68 tohto rozhodnutia, podľa ktorých článok 63 ods. 1 druhá veta tohto nariadenia bráni tomu, aby sa vyslovil k uplatneniu jeho článkov 8 a 9 pri absencii tvrdenia žalobkyne týkajúceho sa nerešpektovania uvedených článkov.

41 Vzhľadom na predpoklad odvolacieho senátu, podľa ktorého v rámci návrhu žalobkyne na výmaz v rozsahu, v akom je založený na dôvode neplatnosti uvedenom v článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, sa žalobkyňa nevyhnutne dovoláva všetkých podmienok stanovených v článkoch 5, 6, 8 a 9 tohto nariadenia, mal odvolací senát z toho totiž logicky vyvodzovať, že mu prislúcha skúmať uvedené podmienky z vecného hľadiska. Pri takej koncepcii totiž nerešpektovanie každej z týchto podmienok treba považovať za uvádzané žalobkyňou ako dôvod na podporu jej návrhu na výmaz.

42 Okrem toho výklad článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 uvádzaný odvolacím senátom je tiež ťažko zlučiteľný so skutočnosťou, že uvádza ako podmienky, ktorých nesplnenia sa podľa jeho názoru žalobkyňa dovolávala, iba články 5, 6, 8 a 9 tohto nariadenia a nespomína v tejto súvislosti podmienky stanovené v jeho článku 4 ods. 2 a 3. Ako už bolo uvedené v bode 38 vyššie, odvolací senát výslovne nepoukázal na otázku uplatnenia posledných uvádzaných ustanovení v tejto veci, hoci to tak bolo v súvislosti s uplatnením podmienok stanovených v článkoch 5, 6, 8 a 9 na zamietnutie odvolania, ktoré podala žalobkyňa.

43 Na jednej strane treba poznamenať, že znenie článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 uvádza výslovne články 4 až 9 tohto nariadenia, bez vyňatia článku 4 ods. 2 a 3. Na druhej strane tieto posledné uvedené ustanovenia uvádzajú základné podmienky ochrany dizajnu, ktoré sa špecificky týkajú súčasti zloženého výrobku v zmysle článku 3 písm. c) toho istého nariadenia a týkajú sa na jednej strane viditeľnosti tejto súčasti po jej začlenení do uvedeného zloženého výrobku pri bežnom užívaní, a na druhej strane novosti a osobitého charakteru viditeľných znakov uvedenej súčasti [pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, bod 63, a z 9. septembra 2014, Biscuits Poult/ÚHVT – Banketbakkerij Merba (Biscuit), T-494/12, EU:T:2014:757, body 20 a 21].

44 V dôsledku toho odvolací senát mal zo svojho výkladu článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 logicky vyvodiť, že žalobkyňa zamýšľala dovolávať sa na podporu svojho návrhu na výmaz nielen článkov 5, 6, 8 a 9 tohto nariadenia, ale tiež článku 4 ods. 2 a 3 uvedeného nariadenia.

45 Napriek tomu tieto chyby môžu viesť k vyhoveniu tomuto žalobnému návrhu, iba ak samotný výklad článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, uvedený v bodoch 18 až 23 napadnutého rozhodnutia, neobsahuje chyby, čo je potrebné overiť ďalej. V tejto súvislosti je potrebné overiť na jednej strane, či ako to tvrdí odvolací senát normotvorca zamýšľal výslovne udeliť nedeliteľnú povahu dôvodu neplatnosti uvádzanému v týchto ustanoveniach, a na druhej strane, v akom rozsahu ustanovenia článku 63 ods. 1 druhej vety tohto nariadenia, podľa znenia ktorých sa pri návrhu na výmaz preskúmanie obmedzuje na dôvody a návrhy uvádzané účastníkmi, obmedzujú rozsah preskúmania tohto dôvodu neplatnosti zo strany inštancií EUIPO.

a) O otázke, či normotvorca zamýšľal udeliť dôvodu neplatnosti uvádzanému článkom 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 nedeliteľnú povahu

46 Na úvod je potrebné pripomenúť, že podľa článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 dôjde k výmazu dizajnu Spoločenstva, ak nespĺňa požiadavky článkov 4 až 9 tohto nariadenia. Podľa článku 52 ods. 1 toho istého nariadenia, s výhradou článku 25 ods. 2 až 5, akákoľvek fyzická osoba alebo právnická osoba, rovnako ako aj orgán na to splnomocnený môže EUIPO predložiť návrh na

výmaz zapísaného dizajnu Spoločenstva. Podľa článku 53 ods. 1 uvedeného nariadenia, ak EUIPO zistí, že návrh na výmaz je prijateľný, preskúma, či výmazové dôvody uvedené v jeho článku 25 odporujú zachovaniu zapísaného dizajnu Spoločenstva.

47 V nadväznosti na to treba poznamenať, že názov článku 25 nariadenia č. 6/2002 „Dôvody výmazu“, ako aj odkazy v odseku 2 tohto článku na „dôvod uvedený v odseku 1 písm. c)“ a v jeho odseku 4 na „dôvod uvedený v odseku 1 písm. g)“ naznačujú, že každý z prípadov neplatnosti vymenovaných v odseku 1 uvedeného článku predstavuje autonómny dôvod neplatnosti.

48 Nakoniec treba poznamenať, že článok 28 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 2245/2002 konkrétne uvádza:

„1. Návrh na výmaz podľa článku 52 nariadenia… č. 6/2002 musí obsahovať:

…

b) pokiaľ ide o dôvody, z ktorých sa pri návrhu vychádzalo:
i) vyhlásenie o dôvodoch, na ktorých je návrh na výmaz založený;

…

v) v prípade, ak dôvodom výmazu je skutočnosť, že zapísaný dizajn spoločenstva nespĺňa požiadavky uvedené v článku 5 alebo 6 nariadenia… č. 6/2002, označenie a vyobrazenie predošlých dizajnov, ktoré by mohli predstavovať prekážku novosti alebo osobitého charakteru zapísaného dizajnu spoločenstva, ako aj doklady dokazujúce existenciu takýchto skorších dizajnov;
vi) uvedenie faktov, dôkazov a argumentov predložených na podporu týchto dôvodov;“

49 Z týchto spojených ustanovení teda vyplýva, že pokiaľ je v súlade s požiadavkami článku 28 nariadenia č. 2245/2002, najmä jeho odsekom 1 písm. b), návrh na výmaz založený na článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, udeľuje v zásade inštanciám EUIPO právomoc preskúmať, či dizajn Spoločenstva spĺňa alebo nespĺňa všetky podmienky stanovené v článkoch 4 až 9 tohto nariadenia vzhľadom na skutočnosti, dôkazy a pripomienky predložené na podporu tohto návrhu.

50 V prejednávanej veci odvolací senát bez toho, aby sa dopustil chyby, konštatoval, že návrh žalobkyne na výmaz bol predložený s pomocou formuláru obsahujúceho najmä rubriku nazvanú „Dôvody“, v ktorom žalobkyňa zaškrtla políčko zodpovedajúce tomuto zneniu: „dizajn Spoločenstva nespĺňa požiadavky článkov 4 až 9 [nariadenia č. 6/2002]“. Výmazové oddelenie a odvolací senát boli teda v zásade príslušné na preskúmanie, či sporný dizajn spĺňal tieto požiadavky vzhľadom na skutočnosti, dôkazy a pripomienky uvedené žalobkyňou na podporu jej návrhu.

51 Napriek tomu z toho nevyplýva, že ustanovenia článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 sa majú vykladať v tom zmysle, že zakaždým, keď je EUIPO predložený návrh na výmaz založený na týchto ustanoveniach, tento návrh systematicky predpokladá zo strany úradu overenie, či sporný dizajn spĺňa alebo nespĺňa všetky požiadavky stanovené v článkoch 4 až 9 tohto nariadenia.

52 Je pravda, že znenie článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 odkazuje na prípad, keď sporný dizajn nespĺňa „požiadavky článkov 4 až 9“, a nie na prípad, keď tento dizajn nespĺňa jednu alebo viac z uvedených požiadaviek, čo môže naznačovať potrebu skúmať všetky tieto podmienky celkovo a oddelene.

53 Treba však pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry na účely výkladu ustanovenia práva Únie je potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou. Aj z vývoja ustanovenia práva Únie môžu vyplývať relevantné skutočnosti pre jeho výklad (pozri rozsudok z 20. decembra 2017, Acacia a D’Amato, C-397/16 a C-435/16, EU:C:2017:992, bod 31 a citovanú judikatúru).

54 V prejednávanej veci, pokiaľ ide na jednej strane o kontext, treba poznamenať, že požiadavky stanovené v článkoch 4 až 9 nariadenia č. 6/2002 majú kumulatívnu povahu, takže nesplnenie jednej z nich môže mať samo osebe za dôsledok výmaz sporného dizajnu.

55 Podľa ustanovení článku 4 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 je dizajn chráneným dizajnom Spoločenstva, len ak je nový a má osobitý charakter. V dôsledku toho, ak jedna z týchto podmienok, ktorých kritériá uplatnenia sú v uvedenom poradí definované v článkoch 5 a 6 uvedeného nariadenia, nie je splnená, predmetný dizajn nemôže byť chránený a musí sa teda vyhlásiť za neplatný podľa článku 25 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia, bez toho, aby bolo potrebné skúmať, či je alebo nie je splnená ďalšia podmienka [pozri v tomto zmysle uznesenie z 10. mája 2019, Zott/EUIPO – TSC Food Products (Pravouhlý zákusok určený na priamu konzumáciu), T-517/18, neuverejnený, EU:T:2019:323, bod 60].

56 Rovnako špecifické podmienky ochrany dizajnu Spoločenstva, ktoré sa týkajú súčasti zloženého výrobku, uvedené v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 samy osebe bránia zachovaniu dizajnu, ktorý patrí do ich pôsobnosti, za predpokladu že žiadna z charakteristík použitého výrobku nespĺňa tieto podmienky [pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. januára 2015, Aic/ÚHVT – ACV Manufacturing (Vložky do výmenníka tepla), T-616/13, neuverejnený, EU:T:2015:30, bod 21, a z 20. januára 2015, Aic/ÚHVT – ACV Manufacturing (Vložky do výmenníka tepla), T-617/13, neuverejnený, EU:T:2015:32, bod 21].

57 Analogické konštatovanie treba uviesť v súvislosti s podmienkami vylúčenia ochrany dizajnu Spoločenstva uvedenými v článku 8 ods. 1, 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 a týkajúcimi sa na jednej strane skutočnosti, že znaky vonkajšej úpravy výrobku sú dané výlučne jeho technickou funkciou, a na druhej strane skutočnosťou, že tieto znaky sa musia nevyhnutne reprodukovať v ich presnej forme a rozmeroch, aby sa umožnilo prepojenie s inými výrobkami.

58 Nakoniec, pokiaľ ide o ustanovenia článku 9 nariadenia č. 6/2002, podľa znenia ktorých dizajn Spoločenstva neposkytuje žiadne práva, ak spočíva v dizajne, ktorý je v rozpore s verejným poriadkom alebo s prijatými princípmi morálky, z ich znenia je zrejmé, že majú odpovedať na špecifický verejný záujem, ktorý je odlišný od záujmu, ktorý je podkladom článkov 4 až 8 tohto nariadenia, a brániť akejkoľvek ochrane dizajnu odporujúceho uvedenému verejnému záujmu [pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 15. marca 2018, La Mafia Franchises/EUIPO – Taliansko (La Mafia SE SIENTA A LA MESA), T-1/17, EU:T:2018:146, bod 25].

59 Okrem toho ustanovenia článkov 4 až 9 nariadenia č. 6/2002 predpokladajú zavedenie odlišných právnych kritérií [pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 14. marca 2018, Gifi Diffusion/EUIPO – Crocs (Obuv), T-424/16, neuverejnený, EU:T:2018:136, bod 48].

60 Z článkov 5 až 7 nariadenia č. 6/2002 tak najmä vyplýva, že zavedenie relevantných právnych kritérií tak pre posúdenie novosti sporného dizajnu, ako aj jeho osobitej povahy predpokladá existenciu jedného alebo viacerých skorších dizajnov, ktorých sprístupnenie musí navrhovateľ výmazu preukázať. V tejto súvislosti, ako bolo pripomenuté v bode 48 vyššie, z článku 28 ods. 1 písm. b) bodu v) nariadenia č. 2245/2002 vyplýva, že ak je návrh na výmaz založený na nesplnení požiadaviek uvedených v článkoch 5 a 6 nariadenia č. 6/2002, musí obsahovať označenie a vyobrazenie skorších dizajnov, ktoré by mohli predstavovať prekážku novosti alebo osobitého charakteru zapísaného dizajnu Spoločenstva, ako aj doklady dokazujúce existenciu takýchto skorších dizajnov.

61 Naopak existencia takého skoršieho dizajnu a požiadavky súvisiace s jeho dôkazom nie sú nevyhnutné pre posúdenie, či charakteristiky súčasti zloženého výrobku sú viditeľné za podmienok stanovených v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002. Nie je to tak ani pri posúdení, či charakteristiky vzhľadu výrobku sú dané výlučne jeho technickou funkciou, alebo či sa musia nevyhnutne reprodukovať v ich presnej forme a rozmeroch, aby sa umožnilo, že sa tento výrobok môže mechanicky spojiť

s akýmkoľvek iným výrobkom za podmienok stanovených v uvedenom poradí v článku 8 ods. 1 a článku 8 ods. 2 a 3 tohto nariadenia. Okrem toho tieto požiadavky nie sú relevantné pre uplatnenie podmienky uvedenej v článku 9 predmetného nariadenia.

62 Analýzu uvádzanú v bodoch 54 až 61 nespochybňuje skutočnosť, že podmienky stanovené v článku 4 ods. 2 a 3, článku 8 ods. 1 a článku 8 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 môžu brániť iba ochrane jednej alebo viacerých charakteristík výrobku, ktorý je predmetom sporného dizajnu alebo jeho vzhľadu, a že v takom prípade treba overiť, či iné charakteristiky nevylúčené z ochrany majú požadovanú novosť a osobitý charakter [pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 9. septembra 2011, Kwang Yang Motor/ÚHVT – Honda Giken Kogyo (Motor s vnútorným spaľovaním), T-10/08, neuverejnený, EU:T:2011:446, bod 19, a z 21. mája 2015, Senz Technologies/ÚHVT – Impliva (Dáždniky), T-22/13 a T-23/13, neuverejnený, EU:T:2015:310, bod 101].

63 Za tejto hypotézy treba otázku, či tieto podmienky bránia ochrane jednej alebo viacerých charakteristík výrobku, ktorý je predmetom sporného dizajnu, vyriešiť predtým, ako bude možné rozhodnúť o novosti a osobitosti charakteristík, ktorých sa tieto podmienky netýkajú, a predstavuje teda predbežnú otázku [pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 12. mája 2016, mobile.international/EUIPO – Rezon (mobile.de), T-322/14 a T-325/14, neuverejnený, EU:T:2016:297, bod 76, potvrdený v odvolacom konaní rozsudkom z 28. februára 2018, mobile.de/EUIPO, C-418/16 P, EU:C:2018:128, bod 88]. Táto predbežná otázka tak musí byť predmetom posúdenia, ktoré je odlišné a nezávislé od posúdenia týkajúceho sa novosti a osobitosti iných charakteristík predmetného výrobku alebo jeho vzhľadu (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 9. septembra 2011, Motor s vnútorným spaľovaním, T-10/08, neuverejnený, EU:T:2011:446, body 19 a 20).

64 Pokiaľ ide na druhej strane o ciele článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, treba poznamenať, že ako to Komisia uviedla v odôvodnení svojho návrhu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o dizajnoch Spoločenstva z 3. decembra 1993 (Ú. v. ES C 29, 1994, s. 20) v súvislosti s článkami 56 až 58 tohto návrhu (ktoré sa stali článkami 52 až 54 nariadenia č. 6/2002), konanie o výmaze predstavuje základný nástroj umožňujúci inštanciám EUIPO kontrolovať platnosť dizajnu Spoločenstva po jeho zápise.

65 Článok 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 má teda rozhodujúcu úlohu pre dosiahnutie tohto cieľa, keďže inštanciám EUIPO v rámci preskúmania jediného návrhu na výmaz udeľuje právomoc na kontrolu splnenia základných podmienok ochrany dizajnu Spoločenstva, ktoré sú stanovené v článkoch 4 až 9 tohto nariadenia.

66 Napriek tomu účinnosť konania o výmaze si nevyžaduje, aby inštancie EUIPO, keď je im predložený návrh na výmaz založený na dôvode neplatnosti uvedenom v článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, museli *ipso facto* a systematicky vychádzať z predpokladu, že je pred nimi namietané nesplnenie všetkých podmienok stanovených v článkoch 4 až 9 tohto nariadenia.

67 Ako totiž práve bolo vysvetlené v bodoch 54 až 58 vyššie, skutočnosť že sporný dizajn nespĺňa jednu z týchto podmienok v celom rozsahu, stačí na to, aby EUIPO mohol vyhlásiť jeho neplatnosť a v dôsledku toho sa splnil cieľ kontroly platnosti tohto dizajnu bez toho, aby EUIPO musel skúmať ostatné podmienky.

68 Vzhľadom na skutočnosť, že tieto podmienky zavádzajú odlišné právne kritériá, preskúmanie skutočností, dôkazov a pripomienok predložených na podporu návrhu na výmaz s cieľom preukázať, že jedna z týchto podmienok nie je splnená, sa neukazuje byť nevyhnutne relevantné na overenie, či niektorá iná z nich je tiež porušená. Okrem toho také preskúmanie si môže zo strany EUIPO vyžadovať, aby vykonal veľmi technické posúdenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. októbra 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, bod 67). Účinnosť konania o výmaze by preto mohla byť ohrozená za predpokladu, že by EUIPO mal systematicky pristupovať

k preskúmaniu všetkých uvedených podmienok, dokonca v prípadoch keď by skutočnosti, dôkazy a pripomienky predložené účastníkmi konania boli relevantné iba pre preskúmanie jednej z týchto podmienok, alebo časti z nich.

69 Treba teda prijať záver, že znenie článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 vzhľadom na jeho kontext a jeho ciele sa má vykladať v tom zmysle, že nevyhnutne nepredpokladá skúmanie splnenia všetkých podmienok stanovených v článkoch 4 až 9 tohto nariadenia, ale v závislosti od skutočností, dôkazov a pripomienok predložených účastníkmi konania môže predpokladať preskúmanie iba jedinej z týchto podmienok, alebo časti z nich.

b) O otázke, v akom rozsahu ustanovenia článku 63 ods. 1 druhej vety nariadenia č. 6/2002 obmedzujú rozsah preskúmania dôvodu neplatnosti uvedeného v článku 25 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia zo strany inštancií EUIPO

70 Pokiaľ ide o výklad článku 63 ods. 1 druhej vety nariadenia č. 6/2002, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry analogické ustanovenia článku 95 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1) sa majú vykladať v tom zmysle, že inštancie EUIPO v rámci námietkového konania môžu založiť svoje rozhodnutie len na dôvodoch zamietnutia, ktorých sa dotknutá strana dovolávala, ako aj na skutočnostiach a dôkazoch predložených účastníkmi konania, ktoré s nimi súvisia. To však predovšetkým nevylučuje, že by inštancie EUIPO mohli okrem skutočností výslovne uvedených účastníkmi námietkového konania zohľadniť aj všeobecne známe skutočnosti, ani že by preskúmali právnu otázku, aj keď nebola položená účastníkmi konania, ak je vyriešenie tejto otázky nevyhnutné na správne uplatnenie relevantných ustanovení [pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. októbra 2018, Apple and Pear Australia a Star Fruits Diffusion/EUIPO – Pink Lady America (WILD PINK), T-164/17, neuverejnený, EU:T:2018:678, bod 20 a citovaná judikatúra].

71 Táto judikatúra je *mutatis mutandis* uplatniteľná na rozsah preskúmania inštancií EUIPO v rámci konania o výmaze v oblasti dizajnov Spoločenstva, ako je definované článkom 63 ods. 1 druhou vetou nariadenia č. 6/2002 [pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. októbra 2018, Mamas and Papas/EUIPO – Wall-Budden (Protinárazové čalúnenie do detských postieľok), T-672/17, neuverejnený, EU:T:2018:707, body 31, 32 a 35 a citovanú judikatúru]. V tejto súvislosti Súdny dvor konkrétne pripomenul, že ak navrhovateľ výmazu uvádza dôvod na výmaz stanovený v článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, prináleží mu predložiť dôkazy, ktorými možno preukázať, že sporný dizajn nespĺňa podmienky stanovené v článkoch 4 až 9 tohto nariadenia (rozsudok z 21. septembra 2017, Easy Sanitary Solutions a EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P a C-405/15 P, EU:C:2017:720, bod 60).

72 V prejednávanej veci teda vzhľadom na skutkové a právne okolnosti uvedené na podporu návrhu žalobkyne na výmaz odvolaciemu senátu prislúchalo určiť, aké boli podmienky stanovené v článkoch 4 až 9 nariadenia č. 6/2002, ktorých nerešpektovanie sa v prejednávanej veci uplatňovalo a ktoré mal preskúmať, zohľadňujúc prípadne všeobecne známe skutočnosti a právne otázky, ktoré účastníci konania neuvádzali, ale boli potrebné pre uplatnenie relevantných ustanovení.

73 Z vyššie uvedeného vyplýva, že odvolací senát sa nesprávne domnieval, že z dôvodu, že návrh žalobkyne na výmaz bol založený na článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, žalobkyňa zamýšľala dovolávať sa toho, že sporný dizajn nespĺňa všetky požiadavky stanovené v článkoch 5, 6, 8 a 9 uvedeného nariadenia.

74 V dôsledku toho v rozpore s tým, čo uvádza žalobkyňa v rámci tohto žalobného dôvodu, odvolací senát nemohol mať povinnosť skúmať, či sporný dizajn spĺňal všetky požiadavky stanovené v článkoch 4 až 9 nariadenia č. 6/2002 z jediného dôvodu, že jej návrh na výmaz bol založený na článku 25 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia.

75 Okrem toho skutočnosť, že napriek svojmu predpokladu, podľa ktorého dôvod neplatnosti uvedený v článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002 bol nedeliteľný, sa odvolací senát považoval za nepríslušný na vecné preskúmanie uplatnenia článkov 8 a 9 tohto nariadenia a skutočnosť, že opomenul vysloviť sa k otázke uplatnenia podmienok stanovených v článku 4 ods. 2 a 3 uvedeného nariadenia, sú v rámci tohto žalobného dôvodu irelevantné. Ako totiž bolo konštatované v bode 73 vyššie, tento predpoklad bol mylný.

76 Prvý žalobný dôvod je teda potrebné zamietnuť.

77 V analýze žaloby treba pokračovať preskúmaním druhej časti piateho žalobného dôvodu.

2. O druhej časti piateho žalobného dôvodu založenej na tom, že odvolací senát opomenul vyhlásiť sporný dizajn za neplatný na základe článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002, keďže predstavuje súčasť zloženého výrobku, ktorá po začlenení do tohto výrobku nie je viditeľná

78 Žalobkyňa odkazuje na pripomienky, ktoré predložila v nadväznosti na oznámenie zo 16. mája 2018. Uvádza, že sporný dizajn patrí pod definíciu článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 ako súčasť zloženého výrobku, ktorá po začlenení do uvedeného výrobku počas bežného užívania konečným užívateľom nie je viditeľná a že z tohto dôvodu sa musí vyhlásiť za neplatný. Uvádza, že keďže predmetný dielec je namontovaný medzi motorom vozidla a chladiacim zariadením, keď sa kapota uvedeného vozidla opätovne zavrie, uvedený dielec úplne zmizne zo zorného poľa konečného užívateľa vozidla, teda jeho vodiča. Tvrdí, že tieto skutočnosti boli uvedené v predmetnom oznámení zo 16. mája 2018 a v pripomienkach predložených účastníkmi počas konania, ale že odvolací senát neuviedol žiadny odkaz na toto oznámenie a tieto pripomienky. Zastáva názor, že odvolací senát si nesplnil svoju povinnosť odôvodnenia.

79 EUIPO v odpovedi uznáva, že oznámenie zo 16. mája 2018 vyzývalo účastníkov konania na to, aby sa vyjadrili k otázke, či sa má sporný dizajn vyhlásiť za neplatný vzhľadom na článok 4 ods. 2 nariadenia č. 6/2002. Treba poznamenať, že podľa článku 10 nariadenia Komisie (ES) č. 216/96 z 5. februára 1996, ktorým sa ustanovuje rokovací poriadok odvolacích senátov Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (Ú. v. ES L 28, 1996, s. 11; Mim. vyd. 17/001, s. 221), odvolací senát nie je viazaný informovaním, ktoré spravodajca adresoval účastníkom konania, ktoré sa týka otázky, či sporný dizajn má byť vyhlásený za neplatný na základe článku 4 ods. 2 nariadenia č. 6/2002. Okrem toho uvádza, že keďže žalobkyňa sa pred výmazovým oddelením, ako aj pred odvolacím senátom dovolávala len článku 4 ods. 1 posledného uvedeného nariadenia, odvolací senát nemal právomoc vysloviť sa k uplatneniu odsekov 2 a 3 tohto článku v prejednávanej veci, bez toho, aby zmenil predmet sporu o porušení článku 63 ods. 1 toho istého nariadenia. Nakoniec uvádza, že absencia odôvodnenia uvádzaného napadnutým rozhodnutím, keď sa neuvádzajú dôvody, pre ktoré sa odvolací senát nevyslovil k tejto otázke, nemá vplyv, pretože ak by tak odvolací senát urobil, rozhodol by *ultra petita*.

80 Vedľajší účastník konania v podstate odkazuje na tvrdenia uvádzané v rámci prvej časti piateho žalobného dôvodu. V tejto súvislosti uviedol, že dielec zodpovedajúci spornému dizajnu sa mohol použiť na iné účely ako jeho hlavný dôvod komerčného odbytu, ako to sám preukazoval v rámci konania o výmaze. Požiadavky zákazníkov žalobkyne vo vzťahu k tomuto dielcu boli v tejto súvislosti irelevantné. Vedľajší účastník konania dodáva, že v rámci iných použití než tých, ktoré uvádza žalobkyňa a ktorých dielec zodpovedajúci spornému dizajnu môže byť predmetom, tento dielec nebude nevyhnutne neviditeľný. Nakoniec opakuje tvrdenie už uvádzané v rámci prvej časti piateho žalobného dôvodu, podľa ktorého odvolací senát správne poznamenal rozpor v konaní žalobkyne, ktorá spočiatku pred konaním o výmaze žiadala o zápis zhodného dizajnu. Uvádza záver, pričom uplatňuje, že žalobkyňa sa v jej návrhu na výmaz nedovolávala článku 4 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 a že na tieto ustanovenia, na ktoré nie je možné prihliadať *ex offo*, už teraz prihliadať nemožno.

81 V prejednávanej veci treba poznamenať, že touto časťou piateho žalobného dôvodu sa uplatňujú v podstate dve odlišné výhrady, a to jedna založená na porušení povinnosti odôvodnenia v tom, že odvolací senát sa v napadnutom rozhodnutí nevyslovil k podmienkam stanoveným v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 a druhá založená na nesprávnom posúdení v tom, že táto inštancia nekonštatovala, že uplatnenie týchto podmienok malo za následok neplatnosť sporného dizajnu. Tieto výhrady teda treba skúmať oddelene.

a) O prvej výhrade založenej na porušení povinnosti odôvodnenia v tom, že odvolací senát sa v napadnutom rozhodnutí nevyjadril k podmienkam stanoveným v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002

82 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 62 prvej vety nariadenia č. 6/2002 musia byť rozhodnutia EUIPO odôvodnené. Táto povinnosť odôvodnenia má rovnaký rozsah ako povinnosť vyplývajúca z článku 296 ZFEÚ [pozri rozsudok z 29. novembra 2018, Sata/EUIPO – Zhejiang Auarita Pneumatic Tools (Maliarska pištoľ), T-651/17, neuverejnený, EU:T:2018:855, bod 21 a citovanú judikatúru].

83 V tejto súvislosti podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie vyžadované podľa článku 296 ZFEÚ má byť prispôsobené povahe predmetného aktu a má uvádzať jasným a jednoznačným spôsobom úvahy inštitúcie, autora aktu, spôsobom umožňujúcim dotknutým osobám spoznať odôvodnenia prijatého opatrenia a príslušnému súdu vykonávať svoju preskúmavaciu právomoc. Požiadavka odôvodnenia musí byť hodnotená vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci, najmä na obsah aktu, charakter uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby, ktorých sa takýto akt priamo a osobne týka. To, či odôvodnenie právneho aktu spĺňa požiadavky uvedeného článku 296 ZFEÚ, sa má posúdiť nielen podľa jeho znenia, ale tiež vzhľadom na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych noriem upravujúcich dotknutú oblasť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 166 a citovanú judikatúru).

84 Hoci autor napadnutého aktu nie je povinný v odôvodnení tohto aktu zaujať stanovisko k jasne druhoradým skutočnostiam alebo tvrdeniam, či predvídať potenciálne námietky, musí uviesť skutkové okolnosti a právne úvahy, ktoré majú zásadný význam v rámci štruktúry rozhodnutia. Odôvodnenie musí okrem toho byť logické a nesmie vykazovať vnútorný rozpor (pozri analogicky rozsudok z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 169 a citovanú judikatúru). Naopak, keďže povinnosť odôvodnenia je podstatnou formálnou náležitosťou, ktorú treba odlišovať od otázky dôvodnosti odôvodnenia, odôvodnenie môže byť dostatočné, aj keď obsahuje chybné dôvody [pozri rozsudok z 13. júna 2017, Ball Beverage Packaging Europe/EUIPO – Crown Hellas Can (Plechovky), T-9/15, EU:T:2017:386, bod 27 a citovanú judikatúru].

85 V rámci tejto výhrady žalobkyňa vytýka odvolaciemu senátu, že sa opomenul vysloviť k otázke, či sa sporný dizajn týkal súčasti zloženého výrobku, ktorá po jej začlenení do uvedeného výrobku zostávala viditeľná pri bežnom užívaní tohto výrobku v zmysle článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002, hoci tejto otázky sa dotklo oznámenie zo 16. mája 2018 a následné pripomienky účastníkov konania.

86 Dôvodnosť tejto výhrady treba preskúmať vzhľadom na zásady pripomenuté v bodoch 82 až 84 vyššie.

87 V prejednávanej veci treba na úvod poznamenať, že ako bolo pripomenuté v bode 13 vyššie a ako vyplýva z časti „Zhrnutie skutkového stavu“ napadnutého rozhodnutia, v rámci preskúmania odvolania žalobkyne bolo účastníkom konania na základe článku 59 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 adresované oznámenie zo 16. mája 2018. V tomto oznámení bolo uvedené, že sporný dizajn by sa mal vyhlásiť za neplatný, pretože neboli splnené podmienky uvedené v článku 4 nariadenia č. 6/2002, pretože výrobok, na ktorý sa uvedený dizajn vzťahoval, predstavoval súčasť (teda dielec na pripojenie) zloženého výrobku (teda súboru motor – prípojka – kompresor), ktorý po začlenení do zloženého

výrobku už pri jeho bežnom užívaní nevidno. Odvolací senát poznamenal, že kompresor, ktorý zaberal veľký objem, zakrýval predmetný dielec a že samotný zložený výrobok bol úplne zakrytý kapotou vozidla, keď bola v zavretej polohe, teda v obvyklej polohe.

88 V nadväznosti na to treba poznamenať, že ako sa tiež uvádza v časti „Zhrnutie skutkového stavu“ napadnutého rozhodnutia a pripomína v bode 14 vyššie, účastníci konania boli podľa článku 59 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 vyzvaní na zaujatie stanoviska k tomuto oznámeniu v priebehu konania o výmaze, čo urobili 16. júla a 17. septembra 2018. Vedľajší účastník konania v podstate uviedol, že dielec, ktorý je predmetom sporného dizajnu a ktorý sa používa na spájanie rôznych súčiastok, a nielen motora vozidla a kompresoru, nemožno považovať za súčasť zloženého výrobku a že pri jeho užívaní bol bežne viditeľný. Čo sa týka žalobkyne, tá tvrdila, že z dôvodu svojich technických charakteristík bol predmetný dielec určený výlučne na spájanie chladiaceho zariadenia a motora vozidla a že v dôsledku toho po zavretí kapoty úplne mizne z dohľadu užívateľa.

89 Nakoniec v časti „Dôvody rozhodnutia“ odvolací senát neuviedol žiadny odkaz na oznámenie zo 16. mája 2018 a nadväzujúce pripomienky účastníkov konania a najmä neuviedol závery, ktoré vyvodzoval z tohto oznámenia a týchto pripomienok. Ako bolo opakovane uvádzané, sám sa tiež nedotkol otázky uplatnenia článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 v danej veci, nezávisle od akéhokoľvek odkazu na uvedené oznámenie a uvedené pripomienky (pozri body 15, 38, 42 až 44 a 75 vyššie).

90 Treba však pripomenúť, že odôvodnenie napadnutého aktu môže byť implicitné, avšak pod podmienkou, že umožní zúčastneným osobám oboznámiť sa s dôvodmi, ktoré viedli k prijatiu napadnutého rozhodnutia, a príslušnému súdu poskytne dostatok údajov na uskutočnenie jeho preskúmania. Výslovne neuvedené dôvody možno teda zohľadniť v prípade, že sú zjavné pre zúčastnené osoby, ako aj pre súd Únie (pozri rozsudok zo 14. marca 2018, Gifi Diffusion/EUIPO – Crocs (Obuv), T-424/16, neuverejnený, EU:T:2018:136, bod 35 a citovanú judikatúru).

91 Treba si teda položiť otázku, či stanovisko odvolacieho senátu týkajúce sa otázky uplatnenia článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 v prejednávanej veci nemožno implicitne vydedukovať z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

92 V tejto súvislosti treba najprv poznamenať, že ako vyplýva z obsahu oznámenia zo 16. mája 2018, toto oznámenie viedlo k záveru, že sporný dizajn sa mal vyhlásiť za neplatný na základe článku 4 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 6/2002.

93 Keďže napadnuté rozhodnutie dospelo k zamietnutiu návrhu žalobkyne na výmaz, možno z toho vyvodzovať, že odvolací senát sa odchýlil od úvah, na ktorých bolo založené oznámenie zo 16. mája 2018, ako aj od úvah uvedených v pripomienkach žalobkyne uvedených v bode 88 vyššie.

94 Aj za tejto hypotézy treba konštatovať, že hoci je to tak, dôvody, pre ktoré odvolací senát odmietol tieto úvahy, z napadnutého rozhodnutia jasne nevyplývajú.

95 Po prvé, ako bolo poznamenané v bode 42 vyššie, v úvodnej časti napadnutých dôvodov, v ktorej odvolací senát vysvetlil svoj výklad článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, uviedol ako podmienky, ktorých porušenia sa podľa jeho názoru žalobkyňa dovolávala, iba články 5, 6, 8 a 9 tohto nariadenia a opomenul v tejto súvislosti spomenúť podmienky stanovené v článku 4 ods. 2 a 3 uvedeného nariadenia.

96 Ako bolo uvedené v bodoch 42 až 44 vyššie, toto opomenutie možno ťažko dať do súladu s výkladom článku 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, ktorý uviedol odvolací senát, keďže znenie týchto ustanovení výslovne uvádza články 4 až 9 tohto nariadenia, bez vyňatia jeho článku 4 ods. 2 a 3, ktorý uvádza osobitné podmienky ochrany dizajnu vzťahujúce sa na súčasť zloženého výrobku v zmysle

článku 3 písm. c) uvedeného nariadenia. Napriek tomu odvolací senát neposkytol žiadne vysvetlenie, ktoré by umožňovalo pochopiť, prečo napriek tomuto výkladu zastával názor, že návrh žalobkyne na výmaz sa týkal iba nesplnenia podmienok stanovených v článkoch 5, 6, 8 a 9 predmetného nariadenia.

97 Po druhé vysvetlenia, ktoré poskytol EUIPO vo vyjadrení k žalobe a na pojednávaní, týkajúce sa implicitného stanoviska odvolacieho senátu v súvislosti s uplatnením článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 v prejednávanej veci nie sú presvedčivé.

98 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že EUIPO tvrdí, že odvolací senát zastával názor, že poukazovaním na uplatnenie článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 v prejednávanej veci v oznámení zo 16. mája 2018 odvolací senát išiel nad rámec žalobných dôvodov a návrhov uvádzaných účastníkmi konania v rozpore s článkom 63 ods. 1 uvedeného nariadenia a v odôvodnení uvedeného rozhodnutia toto oznámenie nespomenul, aby sa vyhol rozhodnutiu *ultra petita*.

99 Toto predpokladané stanovisko odvolacieho senátu z napadnutého rozhodnutia nevyplýva jasným a nepochybným spôsobom.

100 Na jednej strane totiž stačí pripomenúť, že odvolací senát sa domnieval, že článok 25 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 6/2002, na ktorý sa pred ním v prejednávanej veci poukazovalo, odkazoval na všetky podmienky stanovené v článkoch 4 až 9 uvedeného nariadenia. Na druhej strane treba konštatovať, že čo sa týka podmienok stanovených v článkoch 8 a 9 toho istého nariadenia, odvolací senát výslovne uviedol, že hoci sa tieto podmienky mali považovať za uvádzané na podporu návrhu žalobkyne na výmaz, keďže žalobkyňa neuviedla žiadne tvrdenie v tejto súvislosti, zostávalo mu iba zamietnuť túto časť uvedeného návrhu na výmaz podľa článku 63 ods. 1 predmetného nariadenia.

101 Zdá sa teda logické prijať o týchto dôvodoch napadnutého rozhodnutia záver, že ak sa, ako to uvádza EUIPO, odvolací senát domnieval, že podľa článku 63 ods. 1 druhej vety nariadenia č. 6/2002 sa nemohol vysloviť k uplatneniu článku 4 ods. 2 a 3 tohto nariadenia na sporný dizajn, mal to uviesť výslovne. Takéto výslovné odôvodnenie by bolo pri takej hypotéze o to viac potrebné, že v oznámení zo 16. mája 2018 naopak spravodajca jasne identifikoval tieto ustanovenia ako ustanovenia uvádzané článkom 25 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia a zdalo sa, že sa domnieval, že z tvrdení účastníkov konania a dokumentov na ich podporu vyplýva, že uvedené ustanovenia boli uplatniteľné a prislúchalo mu nastoliť otázku tohto uplatnenia.

102 V každom prípade predpoklad hypotézy EUIPO je mylný. V rozpore s jeho tvrdeniami článok 63 ods. 1 druhá veta nariadenia č. 6/2002 nezakazoval odvolaciemu senátu poukázať na predmet oznámenia zo 16. mája 2018 v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Aj keby sa pripustilo, že táto inštancia sa domnievala, že tieto ustanovenia bránia tomu, aby uplatnila na sporný dizajn článok 4 ods. 2 a 3 uvedeného nariadenia, tieto ustanovenia jej napriek všetkému nebránili uviesť dôvody, pre ktoré na rozdiel od záverov vyššie uvedeného oznámenia považovala takéto uplatnenie za nemožné.

103 Je teda potrebné konštatovať, že dôvody uvádzané zo strany EUIPO pred súdom Únie, ktorými chce odôvodniť skutočnosť, že odvolací senát na sporný dizajn neuplatnil ustanovenia článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002, z obsahu napadnutého rozhodnutia nevyplývajú jasne a nepochybne.

104 Okrem toho tieto dôvody nemohol Všeobecný súd zobrať do úvahy ako dodatočné odôvodnenie uvedeného rozhodnutia. Podľa ustálenej judikatúry totiž odôvodnenie aktu musí byť dotknutej osobe poskytnuté týmto aktom predtým, než táto osoba podá proti uvedenému aktu opravný prostriedok, a nedodržanie požiadavky odôvodnenia nemožno napraviť skutočnosťou, že dotknutá osoba sa dozvie o dôvodoch aktu v priebehu konania pred súdom Únie. Bolo by to poškodenie práva dotknutej osoby na obranu a poškodenie jej práva na účinnú súdnu ochranu, ako aj zásady rovnosti účastníkov pred súdom Únie (pozri rozsudok zo 14. marca 2018, Gifi Diffusion/EUIPO – Crocs (Obuv), T-424/16, neuverejnený, EU:T:2018:136, bod 34 a citovanú judikatúru).

105 Po tretie treba poznamenať, že napadnuté rozhodnutie obsahuje opis výrobku, na ktorý sa uplatňuje sporný dizajn, ako aj jeho používania, ktoré sa v zásade neodlišuje od toho, ktoré sa uvádza v oznámení zo 16. mája 2018.

106 Ako totiž vyplýva z bodu 38 napadnutého rozhodnutia, odvolací senát opisuje kolidujúce dizajny ako týkajúce sa dielca, ktorý umožňuje spojiť kompresor chladiaceho zariadenia s blokom motora vozidla. Okrem toho uvádza, že predmetný dielec je priskrutkovaný na blok motora a kompresor zásobujúci chladiace zariadenie je potom naskrutkovaný na vrch. Z tohto opisu teda možno vyvodiť, že odvolací senát nezvažoval iné používanie dielca, na ktorý sa uplatňuje sporný dizajn, než spojenie chladiaceho alebo klimatizačného systému s blokom motora vozidla, ktorému sa musí prispôsobiť. Navyše nič v tomto opise nenaznačuje, že odvolací senát odmietol kvalifikáciu zloženého výrobku v zmysle článku 3 písm. c) nariadenia č. 6/2002 uvedenú v oznámení zo 16. mája 2018 na charakterizovanie súboru vytvoreného motorom, dielcom, ktorý je predmetom sporného dizajnu a kompresorom.

107 V dôsledku toho z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je možné jasne vyvodiť záver, že stanovisko odvolacieho senátu sa v porovnaní s oznámením zo 16. mája 2018 vyvíjalo, pokiaľ ide o otázku, či výrobok, ktorý je predmetom sporného dizajnu, patrí ako súčasť zloženého výrobku do pôsobnosti článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002. Z tohto rozhodnutia najmä nevyplýva, že odvolací senát sa prikláňal k pripomienkam vedľajšieho účastníka konania zo 16. júla 2018, v ktorých vedľajší účastník konania spochybňoval kvalifikáciu zloženého výrobku a uplatňoval početné iné alternatívne použitia, než je použitie opísané v bode 106 vyššie.

108 Je pravda, že v bodoch 39 a 40 napadnutého rozhodnutia odvolací senát definoval informovaného užívateľa sporného dizajnu v zmysle článku 6 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, vo vzťahu ku ktorému treba posudzovať osobitý charakter tohto dizajnu, ktorým môže byť napríklad montér chladiaceho zariadenia alebo vedúci mechanik autoservisu, ktorý vyberie dielec s cieľom, aby bol namontovaný na vozidle. Tieto konštatovania sa môžu zdať odporujúce konštatovaniam uvedeným v oznámení zo 16. mája 2018, podľa ktorých dielec po jeho namontovaní už počas bežného užívania v zmysle článku 4 ods. 3 uvedeného nariadenia, teda vynímajúc údržbu, servis alebo opravu, nie je viditeľný.

109 Kritériá článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 a kritériá článku 6 ods. 1 tohto nariadenia sú odlišné. Posúdenie osobitého charakteru sporného dizajnu je podmienené celkovým dojmom, ktorý vyvoláva u informovaného užívateľa, čo zo samej definície predpokladá, aby bol tento dizajn pre tohto užívateľa viditeľný. Naopak pojem bežné užívanie, ktorý uvádza článok 4 ods. 3 uvedeného nariadenia nie je pre také posúdenie relevantný. Identifikácia informovaného užívateľa v bodoch 39 a 40 napadnutého rozhodnutia teda neprejudikuje vo vzťahu k analýze vykonanej odvolacím senátom v súvislosti so splnením kritérií toho istého článku 4 ods. 2 a 3 v prejednávanej veci. V každom prípade neumožňuje pochopiť dôvody, pre ktoré odvolací senát zastával názor, že mu neprislúchalo skúmať uplatnenie týchto kritérií.

110 Z vyššie uvedeného vyplýva, že závery odvolacieho senátu týkajúce sa uplatnenia článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 v prejednávanej veci nevyplývajú jasne z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ani pre účastníkov konania, ani pre súd Únie.

111 Treba teda skúmať, či sa tieto závery týkajú skutočností a právnych úvah, ktoré sú zásadne dôležité v štruktúre napadnutého rozhodnutia, v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 84 vyššie.

112 Na jednej strane treba pripomenúť, že ako vyplýva z bodov 56 a 62 vyššie, absencia viditeľnosti charakteristík súčasti zloženého výrobku za podmienok stanovených v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 môže mať za následok úplnú neplatnosť sporného dizajnu uplatňujúceho sa na túto súčasť, alebo jeho čiastočnú neplatnosť, ak sú dotknuté iba niektoré z týchto charakteristík. V dôsledku toho, ako možno vyvodzovať zo znenia uvedeného článku 4 ods. 2, preskúmanie novosti a osobitého charakteru predmetného dizajnu vzhľadom na kritériá článkov 5 a 6 toho istého nariadenia sa už nevyžaduje pri prvej z týchto hypotéz a musí sa obmedziť na charakteristiky, ktoré zostávajú viditeľné

pri druhej hypotéze. Otázka, či tento článok 4 ods. 2 a 3 je v prejednávanej veci uplatniteľný, teda v zásade môže mať zásadnú dôležitosť v štruktúre napadnutého rozhodnutia, vzhľadom na jej možný dopad na odôvodnenie a výrok tohto rozhodnutia o to viac, že odvolací senát sa domnieval, že žalobkyňa sa dovolávala absencie novosti a osobitého charakteru sporného dizajnu.

113 Na druhej strane treba poznamenať, že ako vyplýva zo znenia oznámenia zo 16. mája 2018, odvolací senát v tomto štádiu konania zastával názor, že tvrdenia účastníkov konania a dôkazy predložené na podporu týchto tvrdení preukazujú, že podmienky stanovené v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 neboli splnené. Okrem toho účastníci konania zaujali k tejto otázke stanovisko vo svojich pripomienkach k tomuto oznámeniu, ktoré odvolací senát nepovažoval za neprípustné.

114 Keďže ako sa konštatovalo v bode 93 vyššie, zamietnutie odvolania žalobkyne vyhlásené vo výroku napadnutého rozhodnutia, zdá sa odráža úplnú zmenu stanoviska odvolacieho senátu k otázke uplatnenia článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 na sporný dizajn v porovnaní s jeho stanoviskom uvedeným v oznámení zo 16. mája 2018, tejto inštancii prislúchalo jasne vysvetliť dôvody tejto zmeny.

115 Iba ak by sa odvolací senát rozhodol vyhovieť odvolaniu žalobkyne a vyhlásiť neplatnosť sporného dizajnu z iných dôvodov než uplatnenie článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 na uvedený dizajn, mohol by sa z dôvodov úspornosti konania zdržať uvedenia dôvodov [pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 14. decembra 2006, Mast-Jägermeister/ÚHVT – Licorera Zacapaneca (VENADO s rámcom a i.), T-81/03, T-82/03 a T-103/03, EU:T:2006:397, bod 80].

116 Pri absencii takého odôvodnenia je pre žalobkyňu ťažké účinne napadnúť pred Všeobecným súdom absenciu vecného preskúmania podmienok stanovených v článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002. Môže iba, ako to uvádza v žalobe, opakovať tvrdenia, ktoré už uviedla počas odvolacieho konania vo svojich pripomienkach zo 17. septembra 2018, ktorými súhlasila so závermi oznámenia zo 16. mája 2018. Nie je však schopná účinne spochybňovať dôvody, ktoré viedli odvolací senát k odchýleniu sa od týchto záverov.

117 Rovnakým spôsobom Všeobecný súd nie je schopný overiť relevantnosť týchto dôvodov a správne vykonať poslanie, ktoré mu prislúcha. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že je príslušný v rámci článku 61 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 vykonať úplné preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov EUIPO na účely zistenia, či tieto senáty správne právne posúdili skutkové okolnosti sporu alebo či pri posúdení skutkových okolností, ktoré boli predložené týmto senátom, nedošlo k pochybeniu (pozri rozsudok z 18. októbra 2012, Neuman a Galdeano del Sel/Baena Grupo, C-101/11 P a C-102/11 P, EU:C:2012:641, bod 39 a citovaná judikatúra).

118 Tvrdenia EUIPO a vedľajšieho účastníka konania nemôžu spochybniť tento záver.

119 Na úvod, ako už bolo uvedené v bode 104 vyššie, tvrdenia EUIPO nemôžu konvalidovať absenciu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, bez porušenia práva žalobkyne na obranu, jej práva na účinnú súdnu ochranu a porušenia zásady rovnosti účastníkov konania pred súdom Únie.

120 V nadväznosti na to podľa článku 63 ods. 1 nariadenia č. 6/2002 platí, že iba ak nesplnenie podmienky stanovenej v článku 4 ods. 2 a 3 tohto nariadenia možno považovať za namietané žalobkyňou vzhľadom na skutkové a právne okolnosti uvádzané na podporu návrhu na výmaz, odvolaciemu senátu prislúcha skúmať túto podmienku. Z dôvodov uvedených v bodoch 51 až 72 vyššie nemožno EUIPO automaticky považovať za konajúci o jej nesplnení z dôvodu, že uvedený návrh na výmaz bol založený na článku 25 ods. 1 písm. b) toho istého nariadenia.

121 Ako však bolo konštatované v bodoch 87 až 110 vyššie, stanovisko odvolacieho senátu k otázke, či mu v prejednávanej veci prislúchalo skúmať uplatnenie článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 z napadnutého rozhodnutia nevyplýva ani implicitne, hoci táto inštancia sa vyslovila k tejto otázke v skoršom štádiu konania.

122 Podľa ustálenej judikatúry Všeobecný súd v rámci svojho preskúmania súladu rozhodnutia odvolacieho senátu EUIPO s právom nemá právomoc nahradiť posúdenie odvolacieho senátu vlastným posúdením, a tým menej vykonať posúdenie, ku ktorému sa uvedený senát ešte nevyjadril (rozsudok z 5. júla 2011, Edwin/ÚHVT, C-263/09 P, EU:C:2011:452, bod 72). Neprislúcha mu najmä nahrádzať odvolací senát pri skúmaní tvrdení, skutočností a dôkazov predložených žalobkyňou na podporu jej návrhu na výmaz, ktorých vykonanie prislúcha tejto inštancii bez ohľadu na prípadné právne otázky potrebné na uplatnenie relevantných ustanovení a všeobecne známych skutočností, na účely určenia, či uplatnenie článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 bolo v spore, ktorý mu bol predložený, sporné [pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 11. decembra 2014, CEDC International/ÚHVT – Underberg (Tvar stebla trávy vo fľaši), T-235/12, EU:T:2014:1058, bod 101 a citovaná judikatúra].

123 V každom prípade na rozdiel od toho, čo uvádza EUIPO, okolnosť, že vo svojich písomných podaniach pred výmazovým oddelením žalobkyňa výslovne citovala článok 4 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, a nie článok 4 ods. 2 a 3 tohto nariadenia, nemôže sama osebe stačiť na preukázanie, že uplatnenie týchto ustanovení nebolo súčasťou predmetu konania. Bez preskúmania všetkých skutkových a právnych okolností predložených žalobkyňou v rámci konania o výmaze nemožno najmä vylúčiť, že by sa vzhľadom na uvedené okolnosti mohla považovať za v podstate dovolávajúcu sa týchto ustanovení.

124 Nakoniec hoci, ako to EUIPO správne uvádza, odvolací senát nemožno považovať za viazaný oznámením zo 16. mája 2018, napriek tomu mu prislúchalo riadne odôvodniť príčiny, pre ktoré zastával názor, že sa musí odchýliť od záverov tohto oznámenia, keďže toto oznámenie, ako aj nadväzujúce pripomienky účastníkov konania boli súčasťou kontextu, v ktorom odvolací senát prijal napadnuté rozhodnutie (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 28. júna 2018, EUIPO/Puma, C-564/16 P, EU:C:2018:509, bod 66).

125 Pokiaľ ide o tvrdenia vedľajšieho účastníka konania, na jednej strane treba poznamenať, že tvrdenie, podľa ktorého výhrada žalobkyne založená na absencii odôvodnenia je neprípustná z dôvodu, že nebola uvádzaná na podporu jej návrhu na výmaz, skutočnosť, že výrobok, ktorý je predmetom sporného dizajnu, bol súčasťou zloženého výrobku, možno v každom prípade len zamietnuť, pretože ako bolo uvedené v bode 122 vyššie, Všeobecnému súdu neprislúcha pristúpiť k vykonaniu posúdenia, ku ktorému ešte odvolací senát nezaujal stanovisko.

126 Na druhej strane skutočnosť, že žalobkyňa v rámci iného konania podala prihlášku na zápis dizajnu zhodného so sporným dizajnom, nemôže viesť k zamietnutiu tejto výhrady z dôvodu, že táto výhrada odporuje tvrdeniam, ktoré uvádzala na podporu zachovania predmetného zápisu.

127 Článok 52 ods. 1 nariadenia č. 6/2002, ktorý stanovuje, že s výhradou článku 25 ods. 2 až 5 tohto nariadenia akákoľvek fyzická osoba alebo právnická osoba, rovnako ako aj orgán na to splnomocnený môže predložiť návrh na výmaz zapísaného dizajnu Spoločenstva, totiž nepodmieňuje prípustnosť takého návrhu a o to viac dôvody uvádzané na jeho podporu, preukázaním záujmu na konaní, ani preukázaním skutočného alebo potenciálneho hospodárskeho záujmu na výmaze sporného dizajnu (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 25. februára 2010, Lancôme/ÚHVT, C-408/08 P, EU:C:2010:92, body 37 až 44). V tejto súvislosti treba spresniť, že na rozdiel od dôvodov výmazu uvedených v článku 25 ods. 1 písm. c) až g) tohto nariadenia sa dôvodov neplatnosti uvedených v písmenách a) a b) môže v zásade dovolávať akákoľvek fyzická alebo právnická osoba [rozsudok z 13. júna 2019, Visi/one/EUIPO – EasyFix (Držiak informačných letákov pre vozidlá), T-74/18, EU:T:2019:417, bod 64].

128 V dôsledku toho skutočnosť, že žalobkyňa usilovala o zápis dizajnu zhodného so sporným dizajnom a v rámci konania o výmaze uvedeného dizajnu začatého vedľajším účastníkom konania bránila novosť a osobitý charakter tohto dizajnu, hoci teraz ich spochybňuje, nemá žiadny vplyv na prípustnosť tejto výhrady a popri tom na jej vecné posúdenie.

129 Z vyššie uvedeného vyplýva, že výhrada založená na porušení povinnosti odôvodnenia je dôvodná.

130 Predtým, ako sa určia dôsledky konštatovania uvedeného v bode 129 vyššie na výrok napadnutého rozhodnutia, treba preskúmať druhú výhradu, uvádzanú žalobkyňou v rámci druhej časti piateho žalobného dôvodu, založenú na nesprávnom posúdení v tom, že napadnuté rozhodnutie nekonštatovalo neplatnosť sporného dizajnu, hoci ten predstavuje súčasť zloženého výrobku, ktorá po jej konečnom začlenení do tohto výrobku v zmysle článku 4 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 nie je viditeľná.

b) O druhej výhrade založenej na nesprávnom posúdení v tom, že odvolací senát nekonštatoval, že uplatnenie článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 v prejednávanej veci by malo za dôsledok neplatnosť sporného dizajnu

131 Ako už bolo pripomenuté v bode 122 vyššie, podľa judikatúry Všeobecný súd v rámci svojho preskúmania súladu rozhodnutia odvolacieho senátu EUIPO s právom nemá právomoc nahradiť posúdenie odvolacieho senátu vlastným posúdením, a tým menej vykonať posúdenie, ku ktorému sa uvedený senát ešte nevyjadril.

132 V prejednávanej veci, ako bolo konštatované v bode 13 vyššie, v oznámení zo 16. mája 2018 odvolací senát skúmal v priebehu odvolacieho konania otázku, či sporný dizajn má byť vyhlásený za neplatný z dôvodu skutočnosti, že predstavuje súčasť zloženého výrobku, ktorá po jej konečnom začlenení do tohto výrobku v zmysle článku 4 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 pri bežnom užívaní nie je viditeľná. V bode 110 vyššie však bol prijatý záver, že stanovisko odvolacieho senátu týkajúce sa tejto otázky z napadnutého rozhodnutia dostatočne jasne a jednoznačne nevyplýva.

133 V dôsledku toho sa Všeobecný súd nemôže vysloviť k uplatneniu článku 4 ods. 2 a 3 nariadenia č. 6/2002 v prejednávanej veci a výhradu teda treba zamietnuť.

134 Napriek tomu, pokiaľ sa prvej výhrade vyhovelo, tento dôvod stačí na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Podľa ustálenej judikatúry totiž, keďže povinnosť odôvodnenia patrí medzi podstatné formálne náležitosti v zmysle článku 61 ods. 2 nariadenia č. 6/2002 a jej porušenie navyše možno konštatovať z úradnej povinnosti, môže to mať za dôsledok zrušenie napadnutého rozhodnutia (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky z 30. marca 1995, Parlament/Rada, C-65/93, EU:C:1995:91, bod 21, a z 10. júla 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 174). Návrhu na zrušenie teda treba vyhovieť.

135 Naopak, vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 131 vyššie Všeobecný súd nemôže pristúpiť k zmene napadnutého rozhodnutia a žalobné návrhy, ktorých predmetom je zmena, teda treba zamietnuť.

136 Z vyššie uvedeného vyplýva, že bez toho, aby bolo potrebné skúmať druhý až štvrtý žalobný dôvod, prvú časť piateho žalobného dôvodu a šiesty žalobný dôvod uvádzané v žalobe, napadnuté rozhodnutie treba zrušiť a zostávajúce žalobné návrhy zamietnuť.

IV. O trovách

137 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

138 V zmysle článku 135 ods. 1 rokovacieho poriadku však platí, že ak si to vyžaduje spravodlivé zaobchádzanie, Všeobecný súd môže rozhodnúť, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť iba časť trov konania druhého účastníka konania, resp. vôbec mu nemusí uložiť povinnosť nahradiť trovy konania.

139 Keďže EUIPO a vedľajší účastník konania v podstate nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené na jednej strane uložiť EUIPO povinnosť, aby okrem toho, že bude znášať svoje vlastné trovy konania, nahradil trovy konania vynaložené žalobkyňou v súlade s jej návrhmi, a na druhej strane rozhodnúť, že vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora)

rozhodol takto:

1. **Rozhodnutie tretieho odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 19. novembra 2018 (vec R 1397/2017-3) sa zrušuje.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **EUIPO znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli spoločnosti L. Oliva Torras, S.A.**

4. **Mecánica del Frío, S.L. znáša svoje vlastné trovy konania.**

Costeira Gratsias Kăncheva

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 10. júna 2020.

Podpisy